

[47]-ben Louboutin, Rivat és Sárközy Lehmer egy, a multiplikatív inverz fogalmához kapcsolódó konstrukciójának pszeudovéletlen tulajdonságait vizsgálják.

[48]-ban Dartyge és Sárközy definiálják és vizsgálják $\{1,2,\dots,N\}$ részhalmazainak pszeudovéletlenségét, majd pedig [55]-ben Dartyge és Sárközy, [57]-ben Dartyge, Mosaki és Sárközy ilyen típusú, erős pszeudovéletlen tulajdonságokkal rendelkező részhalmazok nagy családját vizsgálják.

[49]-ben és [54]-ben Gyarmati és Sárközy algebrai egyenletek véges testekben való megoldhatóságát vizsgálják „kis” halmazokhoz tartozó megoldásokkal (főként karakterösszegekre támaszkodva és várhatóan máshol is alkalmazható karakterösszegebecsléseket bizonyítva), majd pedig [56]-ban Csikvári, Gyarmati és Sárközy kombinatorikai eszközök felhasználásával kiterjesztik a vizsgálatokat az egész, pozitív egész, illetve racionális számok halmazára.

[50]-ben Nicolas és Sárközy egy általános sorozat különböző elemeibe való partíciók számát hasonlítják össze az ugyanazon sorozat elemeibe való, de megszorítás nélküli partíciók számával.

[51]-ben és [52]-ben Mauduit és Sárközy konstrukciót adnak erős pszeudovéletlen tulajdonságokkal rendelkező bináris rácsok nagy családjára; e konstrukciók fontos szerepet játszhatnak képek, illetve térképek titkosításával kapcsolatban.

[53]-ban Sárközy és Stewart Roth sorozatok hosszú számtani sorozatokra vonatkozó irregularitásaival kapcsolatos kutatásait ismertetik és értékelik.

[58]-ban és [59]-ben és [60]-ban és [61]-ben Pintz János és társszerzői szenzációs eredményeket érnek el a prímszámelméletben, így többek közt az egymást követő prímek közti hézagokkal, az ikerprím problémával, valamint a Goldbach problémával kapcsolatban. Ezek világviszonylatban is az utóbbi évek legkiemelkedőbb eredményei közé tartoznak!

[62]-ben Bíró egy általános kompakt metrizálható G Abel csoportot vizsgál, és karakterizálja ennek végesen generált szabad részcsoportjait G Pontrjagin-duálisának a részhalmazaiival (ezzel élesítve és általánosítva egy korábbi, T. Sós Verával közös eredményét).

[63]-ban Bíró és Granville valós kvadratikus testek ideálosztályaira vonatkozó ξ - függvényeket vizsgálnak az $S=0$ pontban.

[64]-ben Bíró elliptikus függvényekkel való interpolációt vizsgál, és javítja Halász egy korábbi eredményét.

[65]-ben Gyarmati és Stewart Diofantosz egy problémájához kapcsolódva megjavítják Gyarmati, Sárközy és Stewart egy tételét.

[66]-ban Gyarmati Erdősnek egy osztókra vonatkozó problémájához kapcsolódva, megjavítja Bretéche egy eredményét.

[67]-ben Gyarmati, Konyagin és Ruzsa véges A halmazokra összehasonlítják $2A$ és $3A$ számosságát.

[68]-ban Gyarmati javítja egy pszeudovéletlen bináris sorozatokra vonatkozó korábbi konstrukcióját.

[69]-ben Gyarmati, Hennecart és Ruzsa összehasonlítják az $A+B$ és $A-B$ halmazok számosságát, ahol A és B véges részhalmazai egy kommutatív csoportnak.

[70]-ben Hegyvári azt vizsgálja, hogy a modulo p maradékosztályok gyűrűjében milyen nagy A halmazt kell venni ahhoz, hogy az $A \cdot A + A \cdot A + \dots + A \cdot A$ s tagú összeg tartalmazza a gyűrű minden elemét.

[71]-ben Kovács Katalin konstruktív úton vizsgálja a konzekutív Legendre szimbólumok által alkotott hármasokat.

[72]-ben Dartyge és Szalay igazolják Dartyge és Sárközy egy, partíciók tagjainak maradékosztályokban való eloszlására vonatkozó nehéz sejtését.

Ruzsa [73] cikke összegezi összeshalmazokra vonatkozó eredményeit.

[74]-ban Green és Ruzsa a p rendű test kis összeshalmazzal rendelkező A részhalmazait vizsgálják.

[75]-ben Ruzsa és Sárközy egy kérdéséből kiindulva, a mod n maradékosztályok gyűrűjében, illetve az egész számok körében vizsgál additív, illetve multiplikatív Sidon sorozatokat.

[76]-ban Ruzsa többek közt becüli $A+B$ számosságát, ha ismert A számossága, B pedig kocka.

[77]-ben Croot, Ruzsa, Schoen igazolják, hogy ha A nagy részhalmaza $\{1, 2, \dots, n\}$ -nak, akkor $A+A$ -ban van hosszú számtani sorozat.

Ruzsa [78] cikke részben ismertető cikk, részben bizonyít egy egyenlőtlenséget két tagú, illetve 3 tagú összeshalmazok számosságának kapcsolatára vonatkozóan.

[79]-ben Károlyi, Keleti, Kós és Ruzsa egész értékű függvények periodikus függvények összegeként való előállítását vizsgálja.

Összegezve: e kutatási téma keretében a 4 év alatt összesen 79 tudományos dolgozat született. Ezek közül kiemelkednek Pintz és társszerzői prímszámelméletben elért világra szóló eredményei. Jelentősek Gyarmati, Sárközy és társszerzőik pszeudovéletlenséggel kapcsolatos eredményei is, melyeknek várhatóan fontos alkalmazásai is lesznek. Figyelemre méltóak Gyarmati és Sárközy véges testek feletti egyenletekre és karakterösszegekre, Ruzsa, Károlyi és társszerzőik a sorozatok additív tulajdonságaira, valamint Sárközy és Szalay partíciók tulajdonságaira vonatkozó kutatásai is.